KOMMISSIONENS BESLUTNING Nr. 264/94/EKSF

af 1. februar 1994

om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 74 og 95, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Der blev den 16. december 1991 i Bruxelles undertegnet en Europaaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side, i det følgende benævnt »aftalen«;

i afventning af Europaaftalens ikrafttræden blev bestemmelserne heri vedrørende handel og handelsanliggender sat i kraft den 1. marts 1992 ved en interimsaftale mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Ungarn på den anden side om handel og handelsanliggender, undertegnet i Bruxelles den 16. december 1991 ([1]);

efter konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993 om de nye handelsindrømmelser over for landene i Central- og Østeuropa blev der den 22. december 1993 undertegnet en supplerende protokol til Europaaftalen og interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Ungarn på den anden side ([2]);

Kommissionens beslutning nr. 523/92/EKSF ([3]) fastsætter visse gennemførelsesbestemmelser til interimsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab på den ene side og Ungarn på den anden side om handel og handelsanliggender;

det er nødvendigt at fastsætte nærmere bestemmelser for iværksættelsen af visse af aftalens bestemmelser, særlig bestemmelserne i protokol nr. 2 om EKSF-produkter, af samme art som dem, der er indeholdt i beslutning nr. 523/92/EKSF;

der er fastsat sådanne bestemmelser for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab ved Rådets forordning (EF) nr. 3491/93 af 13. december 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side ([4]);

hvad angår handelsbeskyttelsesforanstaltninger, bør der fastsættes særlige bestemmelser vedrørende de almindelige regler, der navnlig er fastsat i Kommissionens beslutning nr. 2424/88/EKSF af 29. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab ([5]), for så vidt bestemmelserne i aftalen kræver det;

under overvejelserne om, hvorvidt der skal træffes en beskyttelsesforanstaltning, bør der tages hensyn til de forpligtelser, der er defineret i denne aftale;

der bør drages omsorg for, at foranstaltningerne til aftalens gennemførelse er lige så ensartede i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab som i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab;

traktaten indeholder for visse af de i aftalen fastsatte foranstaltninger ikke den nødvendige hjemmel, og det er i dette tilfælde nødvendigt at bringe bestemmelserne i artikel 95 i anvendelse efter høring af Det Rådgivende Udvalg og efter samstemmende og enstemmig udtalelse fra Rådet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kommissionen kan efter samstemmende udtalelse fra Rådet beslutte at rette henvendelse til Associeringsrådet, der er nedsat ved aftalen, om de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 28 og 115, stk. 2, i aftalen. Kommissionen vedtager i givet fald disse foranstaltninger efter samme procedure.

Kommissionen kan træffe sådanne beslutninger på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

Artikel 2

1. I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 8 i protokol nr. 2 til aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med aftalen, efter at den på eget initiativ eller på

([1]) EFT nr. L 116 af 30. 4. 1992, s. 2.
([2]) EFT nr. L 25 af 29. 1. 1994, s. 7.
([3]) EFT nr. L 56 af 29. 2. 1992, s. 38.
([4]) EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.
([5]) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 18.

begæring af en medlemsstat har undersøgt sagens akter. Den træffer i givet fald efter samstemmende udtalelse fra Rådet beskyttelsesforanstaltninger, undtagen i tilfælde af subsidier, på hvilke beslutning nr. 2424/88/EKSF finder anvendelse, idet sådanne foranstaltninger træffes efter de i nævnte beslutning fastsatte procedurer.

Disse foranstaltninger træffes kun på de betingelser, der er fastsat i artikel 8 i protokol nr. 2 til aftalen.

2. I tilfælde af praksis, der vil kunne udsætte Fællesskabet for foranstaltninger truffet af Ungarn i overensstemmelse med artikel 8 i protokol nr. 2 til aftalen, udtaler Kommissionen sig om foreneligheden af denne praksis med de i aftalen nedfældede principper, efter at den har foretaget en undersøgelse af sagens akter. Den træffer i givet fald passende beslutninger herom på grundlag af traktatens artikel 65 og 66, artikel 85 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og statsstøttereglerne, herunder den afledte ret.

Artikel 3

I tilfælde af praksis, der vil kunne berettige Fællesskabets anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 29 i aftalen, træffer Kommissionen beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger efter proceduren i beslutning nr. 2424/88/EKSF og under overholdelse af bestemmelserne i artikel 33, stk. 2 og 3, litra b) eller d), i aftalen.

Artikel 4

1. Såfremt en medlemsstat anmoder Kommissionen om anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 30 eller 31 i aftalen, og såfremt Kommissionen beslutter ikke at anvende beskyttelsesforanstaltninger, underretter den Rådet og medlemsstaterne derom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Medlemsstaterne forsyner Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige til at retfærdiggøre deres anmodning om anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage fra meddelelsen af den pågældende afgørelse.

I tilfælde af, at Rådet med det i traktatens artikel 28, stk. 4, fastsatte kvalificerede flertal angiver, at det agter at anmode om en anden afgørelse, underretter Kommissionen straks Ungarn herom og meddeler Ungarn, at der indledes konsultationer i Associeringsrådet som omhandlet i artikel 33, stk. 2 og 3, i aftalen.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en frist på en måned efter afslutningen af konsultationerne med Ungarn i dette Råd anmode Kommissionen om at træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Såfremt Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ fastslår, at der bør anvendes beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 30 eller 31 i aftalen :

— underretter den omgående medlemsstaterne herom, eller hvis der er tale om at efterkomme en anmodning fra en medlemsstat, inden for en frist på tre arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af denne anmodning

— hører den det udvalg, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 3941/93 (i det følgende benævnt »udvalget«)

— underretter den samtidig Ungarn derom og meddeler Associeringsrådet, at der indledes konsultationer som omhandlet i artikel 33, stk. 2 og 3, i aftalen

— giver den samtidig Associeringsrådet alle oplysninger, der er nødvendige for disse konsultationer.

3. Konsultationerne i Associeringsrådet betragtes under alle omstændigheder som afsluttet ved udløbet af en frist på 30 dage efter den i stk. 1, fjerde afsnit, eller i stk. 2 omhandlede meddelelse.

Ved afslutningen af konsultationerne eller i givet fald ved udeløbet af nævnte frist på 30 dage kan Kommissionen, såfremt intet andet arrangement har kunnet indgås efter høring af Udvalget træffe passende foranstaltninger til iværksættelse af artikel 30 eller 31 i aftalen.

4. Den i stk. 3 omhandlede afgørelse meddeles straks Rådet, medlemsstaterne og Ungarn ; den meddeles tillige Associeringsrådet.

Den anvendes straks.

5. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen i henhold til stk. 3 trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af denne afgørelse.

6. Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse i henhold til stk. 3, andet afsnit, inden for en frist på ti arbejdsdage efter afslutningen af konsultationerne i Associeringsrådet, eller i givet fald efter udløbet af fristen på 30 dage, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen i henhold til stk. 2, indbringe sagen for Rådet.

7. I de i stk. 5 nævnte tilfælde kan Rådet med kvalificeret flertal inden for en frist på en måned anmode Kommissionen om at træffe andre beskyttelsesforanstaltninger og i de i stk. 6 nævnte tilfælde anmode Kommissionen om at træffe foranstaltninger.

Artikel 5

1. Når ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 33, stk. 3, litra d), i aftalen gør sig gældende, kan Kommissionen træffe øjeblikkelige beskyttelsesforanstaltninger i de i artikel 30 og 31 omhandlede tilfælde.

2. Modtager Kommissionen en anmodning fra en medlemsstat, træffer den en afgørelse senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

Kommissionens afgørelse meddeles Rådet og medlemsstaterne.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet efter proceduren i artikel 4, stk. 5.

Proceduren i artikel 4, stk. 5, 6 og 7, finder anvendelse.

Såfremt Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for den i stk. 2 nævnte frist, kan enhver medlemsstat, der har indbragt sagen for Kommissionen, indbringe sagen for Rådet efter proceduren i de foregående afsnit.

Artikel 6

Fællesskabets meddelelser til det ved aftalen oprettede Associeringsråd gives af Kommissionen.

Artikel 7

Denne beslutning træder i kraft på dagen for Europaaftalens ikrafttræden.

Denne beslutning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. februar 1994.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen